

Vid öskade och öskstumar!

Om öskan slagit ned i luften skulle
man rida tre gånger runt Eldplatsen
och läsa fader vår bakvänd, ty då skul-
le Elden icke ha makthid för fristoden.

Öskstumar vore reunda svarba stumar
med icke lät i, vilken vid toordin slag
ned i jorden.

Vid det öskade skulle man be till Qvist
om beskydd. Var man ute skulle man
gå sakta, och inte ställa sig under någon
träd, eller vid hus för icke sålva skydd.

Den Qvist ville straffa träffade han ändå
och detta till straff för synden.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1
1857
1857
1857

1857
1857
1857

4122

Jorden och dess orsak!LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Man kunde se Quiden Jers utadkom
Ludvick genom ad han var ute och kunde
blant malen med sin getabocher.
Han hade fyra boken han kunde med.
När han slog med sin lemmen och lät det
i luften. Quid kunde för detta sätt ut
lemon till stasff därför ad han hade
jagel en bindig.

4122

Lushilda mörken vid iskan;

Id det beg mörka svarta melen upp
i sydväst det hade man en stäng iskan
och vänta, såida den gick upp och into
sjön beg den till sig.

Om det lärer iskan före "fredin" - den
25 mars, då lärer det stäng iskan un-
der det året.

Isberigen vring man vara man väl-
sig och lärer ande för år vänta och
detta råger den velis efterlång tat, tatts
den rådeln man hade för "dina" och den
straffdom som Gud sände över fullt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

4122.

En sten över en som ankunnat!

I Livesteds ära finns en plats som är myc-
ket beant, men ut beändjup. ~~En~~ En gång be-
de man slagit ut om ut han skulle kunna
saga sig ut för beanton. Detta minskys-
skades och han slog i sligt sig.

Men ensig ut han ländok ^{er} genom ut
viga sig sig för detta såd.

Man sätte här en sten, som man kallade
"massastonen", till minne. Denna sten an-
nu kvar, trots det ut många ut vidan
Detta lände